О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 39211

гр. София, 10.10.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 25 състав,** в закрито заседание на 10.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

като разгледа дело номер **6956** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248, ал.1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във връзка с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по молба на адв. Д. М., като пълномощник на „ДОМЕСТИНА БЪЛГАРИЯ“ ООД, ЕИК[ЕИК]. Съдът е сезиран с искане за ДОПЪЛВАНЕ, в частта за разноските на Решение №13637/17.04.2025г. по адм. дело №6956/2024г., като присъди на дружеството – жалбоподател сторените разноски за адвокатско възнаграждение в производството пред Комисията за защита от дискриминация (КЗД). Според изложеното в молбата от 30.04.2025г. съдът не се е произнесъл по своевременно предявената от жалбоподателя претенция за присъждане на разноските, сторени в административното производство.

В предоставения му срок ответникът – КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА ОТ ДИСКРИМИНАЦИЯ, представлявана от председателя, не изразява становище по искането за допълване, в частта за разноските на съдебния акт по адм. дело №6956/2024г.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните намира от правна страна следното:

Искането е ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМО.

С крайния съдебния акт - чието „допълване“ се иска, съдът е ОТМЕНИЛ Решение №144/16.04.2024г. на Комисията за защита от дискриминация, Втори специализиран заседателен състав. Противно на изложеното в молбата от 30.04.2025г., съдът изрично се е произнесъл по направеното от „Доместина България“ ООД искане за присъждане на разноски. В мотивите на съдебния акт решаващият състав е изложил нарочни мотиви, че при този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК, на жалбоподателя по принцип се дължат разноски, но такива не са присъдени, тъй като по делото е останал недоказан размерът на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, нито, че то е било платено до приключване на устните състезания по делото.

Следователно, по същество процесното искане е за ИЗМЕНЕНИЕ, а не за допълване на съдебния акт, в частта за разноските.

Съгласно чл.80 ГПК, приложим на основание чл.144 АПК, страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. Правната последица от неизпълнение на това процесуално задължение е въведена със самата норма - страната няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските.
Според мотивите на Тълкувателно решение №6/06.11.2013г. по тълк. дело №6/2012г. на Общото събрание на Гражданската и Търговската колегии на Върховния касационен съд (ОСГТК на ВКС) разпоредбата на чл.80, изр.2 ГПК установява положителна процесуална предпоставка от кръга на абсолютните, а именно - представяне на списък за разноските. Липсата му води до ненадлежно упражняване на правото да се иска изменение на решението поради което това искане е недопустимо.
В настоящия случай, макар адв. М. да е заявил своевременно искането за присъждане на разноски на жалбоподателя, не е представил списък на разноските най-късно в съдебното заседание в което е бил даден ход на устните състезания, към който момент ответникът е имал право да направи възражението си по чл.78, ал.5 ГПК за прекомерност на възнаграждението за процесуално представителство, с оглед фактическата и правна сложност на делото. Без значение е обстоятелството дали и какъв списък с разноски и какви доказателства за извършването им са били представени в административното производство. Нормата на чл.80 е напълно ясна, че страната, която претендира да й бъдат присъдени разноски трябва най-късно до приключване на устните състезания да представи на съда списък на разноските. Няма съмнение, че страната може да претендира да й бъдат възстановени и разноските, които е направила в административното производство, но трябва да ги включи в списъка, който да представи на съда. Доказването на разноските и на техния размер е в тежест на страната която ги претендира, а не на административния орган пред когото евентуално е било направено такова искане и за последния не възниква задължение да представя този списък на съда, тъй като не е част от административната преписка.
По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че искането за ИЗМЕНЕНИЕ на съдебното решение в частта за разноските е процесуално недопустимо.

Така мотивиран и на основание чл.248, ал.1 и ал.3 ГПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25-ти състав,

ОПРЕДЕЛИ

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на „ДОМЕСТИНА БЪЛГАРИЯ“ ООД, ЕИК[ЕИК] за изменение, в частта за разноските на Решение №13637/17.04.2025г. по адм. дело №6956/2024г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова